

עת"א 2996/09-14 - נ מ נגד שירות בתי הסוהר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 2996-09-14 מ שירות בתי הסוהר

בפני	כב' הנשיא אברהם טל
העותרת	נ מ
נגד	
המשיב	שירות בתי הסוהר

החלטה

1. העותרת מרצה 25 שנות מאסר בגין הרשעתה בניסיון רצח ושידול לרצח של בעלה, שנרצח ע"י אחיו ואדם אחר, לאחר שעונשה הוחמר מ- 16 שנות מאסר ל- 25 שנות מאסר, והיא מבקשת להחזירה לסבב חופשות, אליהן יצאה במשך שנה, החל מיום 18.2.08, ללא בעיות וחרף התנגדות בנות משפחת הקורבן (אימו ואחותו) עד שעונשה הוחמר כאמור.

2. המשיב מתנגד להחזרת העותרת לסבב חופשות וסומך התנגדותו על החלטת נציב שב"ס, בעקבות דיון בוועדת אסירי עולם שדנה בעניינה של העותרת ביום 30.11.14, והשאירה את ההחלטה נושא העתירה בידי נציב שב"ס.

3. המשיב סומך התנגדותו על עמדת בנות משפחתו של הקורבן, כפי שעולה ממידע שהתקבל בתחילת שנת 2007 שהוצג בפני ועל החלק החסוי של חוות דעת ועדת אלמ"ב מיום 28.5.14 לפיו אמנם לא התקבלה עמדת בנות משפחת המנוח אך ניתן להניח לאור עמדתן הקודמת, שלא השתנתה, הן עדיין מתנגדות ליציאת העותרת לחופשות.

4. העותרת סומכת בקשתה להחזירה לסבב חופשות על עמדת ועדת אלמ"ב מיום 28.5.14, לאחר דיון תשיעי שקיימה בעניינה, לפיה היא לא מתנגדת ליציאת העותרת לחופשות בתנאים מגבילים ובאופן מדורג לאחר שבמהלך השנה האחרונה היא התגרשה מבעלה האסיר, השתלבה בטיפול אינטנסיבי בתחום האלימות, שגרם לה לקחת אחריות על מעשיה נושא מאסרה, להכיר במוטיבציה שלה לביצועם ולהפחית בתפיסת עצמה כקורבן.

לדעת ועדת אלמ"ב, שילובה של העותרת בהליך הטיפולי כאמור והשינויים שעשתה בחייה מהווים גורם

שמפחית את מסוכנותה לטווח הקצר ומאפשרים הוצאתה לחופשות (ראה נספח ה' לעתירה).

5. עיון בסיכום הדיון בוועדת אסירי עולם מיום 30.11.14 מעלה שתפקודה של העותרת בבית הסוהר תקין, גורמי הטיפול מדווחים על מצב יציב ומארגן של העותרת וגם לפי האבחון הפסיכולוגי שנערך לה מסוכנותה פחתה לעומת מצבה הקודם.

כנגד אלה הביאה הוועדה בחשבון את התנגדות משפחת הקורבן ליציאת העותרת לחופשות, כפי שעולה מהמידעים משנת 2007, ואת העובדה שלא נערך הסכם סולחה בין המשפחות אך ציינה שהעותרת יצאה לחופשות בשנת 2008 חרף התנגדות משפחת הקורבן.

6. ב"כ העותרת טענה בפני כי ילדיה של העותרת עומדים בקשר עם אם הקורבן וכי העותרת יצאה לחופשות למרות התנגדות משפחת הקורבן ולמרות שלא נערך הסכם סולחה. אין בשינוי בהגדרה המשפטית של מעשי העותרת ע"י ביהמ"ש העליון, שגרם להחמרה בעונשה, כדי להצדיק את הפסקת חופשותיה.

7. אינני מקל ראש כלל ועיקר בהתנגדות משפחת הקורבן, אשר לפי החלק החסוי של חוות דעת ועדת אלמ"ב מיום 28.5.11, כנראה שעדיין קיימת, ובהעדר הסכם סולחה אך נראה לי כי עמדת גורמי הטיפול וועדת אלמ"ב המעודכנת בהתחשב בגירושי העותרת מבעלה ובהשפעת ההליך הטיפולי שעברה כמתואר בחלק הגלוי של חוות דעת ועדת אלמ"ב הנ"ל, כדי להצדיק את החזרתה לסבב חופשות שהופסקו בשנת 2009, לאחר ההחמרה בהגדרה המשפטית של מעשיה ע"י ביהמ"ש העליון בעונשה.

8. באשר לחשש לשלום העותרת כתוצאה מהתנגדות משפחת הקורבן ליציאתה לחופשות, אינני מתעלם מכך שהעותרת יצאה לחופשות במשך כשנה ללא כל בעיות גם לאחר שהתקבלה התנגדות משפחת הקורבן ולמרות שלא נערכה סולחה.

9. לאור כל האמור לעיל, אני מורה למשיב להוציא את העותרת לחופשות תוך 30 יום מהיום בתנאים שיבטיחו את שלומה כפי שייקבעו ע"י המשיב ו/או משטרת ישראל ו/או גורמי הטיפול ו/או ועדת אלמ"ב.

ניתנה והודעה היום, כ"ו כסלו תשע"ה, 18 דצמבר 2014, במעמד ב"כ המשיב.

**אברהם טל, שופט,
נשיא**